

házasi kölcsön felvétele ügyében a tárgyalások tovább folytatásával. **Balogh** Károly pénzügyi tanácsos a keddi előkészítő tanácsülésen jelentette, hogy a kölcsönre három ajánlat érkezett be. Első helyen áll ezek között a bécsi Bodenkreditanstalt ajánlata, amely december 25-ig marad érvényben. Hajlandó 20 millió korona kölcsönt folyósítani a városnak, 92³/₄-ados árfolyam és 5.425 százalékos kamat mellett, az előbbi feltételek szerint. Ha a pénzt az intézetnél hagyja a város, öt százaékkal kamatoztatja a város javára.

A Pesti Hazai Takarékpénztár, Pesti Magyar Kereskedelmi Bank és Jelzálog Hitelbank együttes ajánlata szerint a pesti intézetek 91³/₄-ados árfolyam és 5.425 százalékos kamat mellett hajlandók a pénzt folyósítani. A Szeged-Csongrádi Takarékpénztár 91³/₄-es árfolyam mellett folyósítaná a pénzt 5.43-as annuitással.

Balogh Károly pénzügyi tanácsos javasolta, hogy a Bécsi Földhitelintézet ajánlatát ajánlja elfogadásra a tanács a közgyűlésnek, mint amely 200.000 koronával olcsóbb a másik két ajánlatnál.

Bokor Pál helyettes-polgármester csak 12 millió koronás kölcsön felvételét javasolná, amellyel a város hadikölcsönjegyzései fedezve lennének.

Taschler Endre főjegyző szerint 20 millió is kevés. Több kellene. Mind a 20 milliót felvételre ajánlja.

A tanács végre is szótöbbséggel úgy döntött, hogy 12 millió koronás kölcsön felvétele iránt fog javaslatot tenni a közgyűlésnek.

„Oláhország tehát elveszett.”

— Az antant-lapok sirlimai. —

Bern, december 12. A *Journal* haditudósítója jelenti *Jassyból*: Román szövetségeseink Bukaresttől kelet felé vonulnak vissza. A Jalomica-folyó ugyan akadályt gördíthet az ellenség elé, de ez nem elégséges. Az itteni katonai és politikai körök véleménye szerint az üldözött román seregek Bukaresttől északkeleti irányban 120 kilométernyire fejthetnek csak ki ellenállást a Buzeunál. Ennek a folyónak az eredeténél olyan magas hegyek vannak, amelyek szinte áthatolhatatlannak. Ezek védnek a román hadsereg jobb szárnyát, balszárnyát pedig a Duna védné Galac és Braila között.

A *Daily Mail* jelenti: Északnyugatra a román fővárostól a németek elérték az olajforrások centrumát. Ezeknek a meghódítása rájuk nézve elsőrendű fontosságu, mert tavaly az oroszok, amidőn visszavonultak, maidnem teljesen elpusztították a galíciai olajforrásokat. A romániai olajtartalék körülbelül másfélmillió tonna.

A *Temps* vezércikke a következőket írja Bukarest elfoglalásáról és a románok visszavonulásáról: Bukarest védművei tehát nem tanúsítottak ellenállást és a román hadsereg kénytelen volt északra és keletre visszavonulni, hogy egyesülhessen az orosz hadoszlopokkal, amelyek a központi hatalmak csapatainak gyors előnyomulása következtében nem bírtak idejében Bukarest alá érkezni. Megállapítható, hogy az antant-hatalmak 28 hónapi hadjáratuk alatt sehol sem voltak oly szerencsétlenek, mint épen Keleten. Ennek fő oka az ellenség felsőbbsege a nehéz ágyútegekben, de hozzájárultak a ku-

darcokhöz a folytonos habozások az operációk végrehajtásában. **Oláhország tehát elveszett**, de remélhető, hogy a román hadsereg megmenekül az üldözők elől.

HIREK

0000

Reggel még

sűrű, szemes eső szitált az ónszürke égből és borus, fekete árnyak suhantak a meghasadó felhők nyomán; a gondoktól felhőzött emberarcok mintha még komorabbak, szomorubbak lettek volna, mint máskor. De délre kiderült az ég és furesa, siró-nevető arccal borult le ránk; ő már tudta, hogy a következő órákban lesz okunk öröme elég — a két éves sirás után.

Körülbelül dél lehetett már, amikor a telefondrótokon Szegedre szállt a hír, amelyet mint új Messiást vártunk hónapok óta és amely lázas, örömteli remegésre gyújtotta minden idegszálunkat. A két éves borzalom dulása után végre megtörténtek az első komoly lépések a béke ügyében: akik győztes kardunkkal kemény csapásokkal sújtottunk le ellenségeinkre, most békejobbunkat nyújtottuk feljük; a háborút mi önvédelmi célból kezdtük, hódítások vágya nem vezet bennünket, ideje tehát, hogy végét vessük a további dulásnak, vérontásnak.

Ennyit mondtak a legelső jelentések a történelmi nevezetességű tényről, amely legjobban mutatja emberiségünket és győzhetetlen erőnket. Rövid pár szó volt csak, de a nyomán nyomban megváltozott az utca képe; sűrű emberrajok tödültek ki a napfényes decemberi ég alá; hiába, az emberek nem tudják elviselni szobák falai között ujjongó örömlüket. Mint azon az emlékezetes augusztusi napon, most is előntötte az utcákat a nép és várakozásban megfeszült idegei remegése közben leste a most már óráról-órara ékező jelenségeket.

— A béke! a béke! — ez a szó remegett minden ember ajkán, tereken, utcákon, kávéházakban, vendéglőkben, szalonokban és homályos kis szobákban; mindenütt erről folyt a szó. Rendkívüli kiadásunk első példányaiért amely már a békével kapcsolatosan kiadott hadparancsokat ismertette teljes szövegében, szinte szétlépték a rikkanásokat és kiadóhivatunk kirakata előtt százszámra menő tömegek gyülekeztek még a késő esti órákban is, hogy a legfrissebb eseményekről értesüléseket szerezzenek. Szinte mámoros lelkesedéssel hallgatta mindenki a szájról-szájra szálló híreket és szerkesztőségünket valósággal megostromolták telefonérdeklődésekkel úgy a helybeliek, mint igen sokan a vidékről is.

Mint minden eseménynek a háború alatt, a békeajánlatnak is akadtak optimistái és pesszimistái, akik nem titkolható izgalommal latolgatták a további eshetőségeket. Az általános vélemény azonban mindenütt abban domborodott ki, hogy végre elérkeztünk a háború végéhez.

Az utcák a békehír első napján még tíz óra után is tömegektől tarkáltak és a kávéházak, vendéglők zsúfolásig megteltek az örömnappal e legelső napján.

Hogy a hír tulságosan nagy lelki emóciókat mégsem okozott, onnan van, hogy hetek, hónapok óta benne éreztük már a levegőben a közelgő események előszelét. Vártunk rá mindannyian, akik idehaza vagyunk, sőt várták már a fronton levők is. Ezek különösen az ellenséges frontok katonáinak kijelentéseiből merítették ezt a meggyőződésüket. Ilyen viszonyok között szinte szenzációs érdekességű az a levél, amelyet **Bokor** Pál helyettes-polgármesternek volhiniai fronton levő százados fia írt haza szüleinek november 29-iki dátummal. A százados közli szüleiével, hogy a szembenálló orosz front katonái közt egyre nagyobb a békevágy. Mintha már valamilyen készülöben levő eseményről lenne pozitív tudomásuk, úgy hangoztatják, hogy nemsokára béke lesz. Nehány nap előtt például táblát dugtak ki éjjel, a következő felirással:

December 13-ikára béke lesz.

Lehet, hogy a dátumok ilyen egyezése véletlen műve, de a levél bizonyíték arra is, hogy az ellenséges frontok katonáiba nem öntene tulságosan nagy lelkesedést, ha az antant nétan visszautasítaná békeajánlatunkat.

— **Időjárás.** Lényeges változás nem várható.

SÜRGÖNYPROGNOZIS: Változás nem várható.

— **Lipót Szalvátor főherceg kitüntetése.**

A király, mint a hivatalos lap közli, **Lipót Szalvátor** főherceg, vezérezredesnek a katonai érdemkereszt első osztályát adományozta a hadiékítménnyel.

— **Kitüntetések.** **Szvboda** Károly 46. gyalogezredbeli századosnak és **Szűcs** József 46. gyalogezredbeli főhadnagynak az ellenséggel szemben tanúsított vitéz magatartásukért a legfelső dicséret elismerés újlág tudtul adott.

— **Az árvaszék jegyzése az ötödik hadikölcsönből.** Dr. **Pálffy** József árvaszéki elnök bejelentette a tanácsnak, hogy az árvaszék pénztári készletéből 400.000 korona értékű hadikölcsönt jegyzett. A tanács a hadikölcsönjegyzést felterjeszti jóváhagyás végett a belügyminiszterhez.

— **Az Omke választmányi ülése.** Az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülés **Sándor** Pál országgyűlési képviselő elnöklésével vasárnap délelőtt Budapesten választmányi ülést tartott. Az ülésen a szegedi kerületet **Vermes** Zsigmond titkár képviselte. Dr. **Szende** Pál főtitkár a központ idej működéséről tett jelentést. Az Omke céltudatos munkásságát igazolja az a meleg elismerés, amelyben az egyesület egész vezetőségét részesítették a választmány tagjai. Az egyesület csakis jogos kereskedelmi ügyekben exponálta magát és mindig az exakt kereskedelmi szaktudományt juttatta érvényre. Teljes siker koronázta az Omke azt a törekvését is, hogy a vidéki és fővárosi kereskedelem közt az egyensúlyt megtartsa és hogy a vidéki kerületek vigyék keresztül a szétforgácsolt vidéki erők tömörülését. Lépéseket tett az Omke vezetősége illetékes helyen olyan irányban is, hogy az eddigi törvényszerkesztési módot változtassák meg úgy, hogy a törvények közt jogi tanácsok nélkül is el lehessen igazodni. Szükségét látja a választmány annak, hogy a nagykereskedelmet külön szervezzék, mert meg kell állapítani, hogy a háború után milyen legyen a nyersanyag és készáru behozatal. Egyébként megalkulóban van már a nagykereskedők országos egyesülete, ezenkívül az országos papirkereskedők szövetsége és szervezkednek a gabona-, szesz- és gyapjunagykereskedők is. Ezeket a testületeket mind az Omke tömörí-